

напустне учителството, за да пише и печата книги. А да пишешъ и издавашъ книги, е все едно да поучавашъ, да пръскашъ знание. „И по тоя начинъ ще уча“ — помислилъ си народниятъ учителъ и рѣшилъ да пише. Първата му издадена книга е календарчето „Старо - Планинче“, печатано въ 1855 година въ Бѣлградъ. Послѣ захваналъ да печата и други книги, негови и чужди, въ Бѣлградъ. Буда-Пеща и Виена, внасялъ ги е въ България и ги е разпродавалъ по панаиритѣ, по училищата . . .

Тежко било това на младия учителъ-книжаръ. Прѣслѣдванъ отъ Турци и затварянъ изъ затворитѣ на Турну-Мугурели и Видинъ, дохождалъ до отчаяние отъ гладъ и неслуки въ Буда-Пеща, изпадалъ въ дългове и прѣчки слѣдъ прѣчки отъ турци, гърци и непросвѣтени българи — той навсѣкждѣ е наддѣлявалъ, навсѣкждѣ, съ своята желѣзна воля и въра въ своята просвѣтителна работа. Скоро слѣдъ това той открива книговезница, а слѣдъ това книжарница въ Пловдивъ, послѣ отворилъ такава въ Македония, и по такъвъ начинъ пръскалъ своитѣ книги изъ Македония и Одринско. Книгитѣ му се проглѣждали отъ жадното за знание население. И тукъ и тамъ се сѣщатъ, е трѣбва да се отворятъ училища. Искатъ отъ Данова книги за тѣхъ, други му искатъ учители. И той имъ праща и еднитѣ и другитѣ. По такъвъ начинъ той засилва работата си не само у насъ, но и въ Македония. Неговата книжарница въ Пловдивъ станала цѣло министерство на народната просвѣта въ турско врѣме. Наскоро отваря друга книжарница въ Русе. Училищата се увеличаватъ и Дановъ, който по-прѣди съ магаренце трѣгвалъ да обикаля общинитѣ и панаиритѣ, за да продава книгитѣ си, сега не може да намогне да